

אנשים

או מעליב בנתינת השמות. אמר הכתב. הפרות, בכל אור פן, לא נעלבו מהשמות, ואין שום סיבה שהאנשים שאני מכיר נה בשמותיהם את הפרות שלי יכעסו. גם לשלושת השוורים שלו יש שמות אנשיים: **הכריב בורניבה, מועמר קארי פי וריצ'ארד כרטון**. לפני מלחמת יום-הכיפורים שהה לר ג'אקונו בקהיר, וכשחזר משם הוסיף לאוסף השמות שלו גם את **מאדאם סאדאט**. עתה הוא נמצא בארץ, כדי לכתוב את תולדות חייו של אריק שרון. „לפי המסורת שלי, הוא מגלה. אני מתכוון לקרוא לי אחת הפרות שלי **לילי שרון**. אני רק מקווה שלילי, שהיתה כל-כך נחמדה אלי, חבין את הכוונה הטובה.“

את מצבו אחרי מלחמת יום-הכיפורים סיכם השבוע ד"ר ברצ'ה ל, תת-אלוף **פנחס** (פינייה) להב, סך כל החבר רים שלי, אמר פינייה, „נשאר אותו דבר. כמה מהחברים הפי כו לאוייבים, וכמה מהאוייבים הפכו לחברים, אבל המיספר הי כולל לא השתנה. מה שכוואב הוא עמדתם של כמה אנשים, שאת הידידות עימם טיפחתי במיוחד, וזה מה שמוכיח —

חנה זמר עורכת דבר, נכנסה השבוע לשיבת מרכז מופלגת העבודה שנערכה באולם אוהל בתל-אביב, ניגשה לכסא שעמד לפני השורה הראשונה, ליד ראש-הממשלה גולדה מאיר, הרימה ממנו את ארנקה של גולדה מאיר והתיישבה. גולדה העיפה מבט אלכסוני זועם, הפליטה: „המקום תפוס!“ חנה זמר נאלצה לקום ולמצוא לעצמה מקום באחת השורות האחרונות של האולם המלא.

משקפי דיין

ציור של חידון קשקשת בשבו עון המערב-גרמני „שטרן“ ש פיתרנו הוא: „המשקפיים של שרה-ביטחון משה דיין.“

אם מאכילים נחש בגרעינים, הוא לא הופך לזמיר, הוא נעו שה רק נחש יותר שמו.“

שאלה שנשאלה השבוע בבית-סוקולוב בת"א: „מדוע מתנגדים העיתונים בארץ לי שלום?“ התשובה: מפני שהם יצטרכו לשלם תמלוגים לעורך אל-אהראם, **הסניף הייבול**, שאת מאמריו הם מעתיקים לפי חות פעם בשבוע.“

פסוקי השבוע

שרה-ביטחון משה דיין: „בוגוריון לא התנגד להחזרת שטחים, הוא התנגד לקחת אותם מלכתחילה.“
פרופסור ישעיהו לוי: „הי בוביק, על משה דיין: „הי פלייבוי המודקן של ישראל.“
חני צל ממשתלת ישראל: „ממשלת רשע וי כסל.“

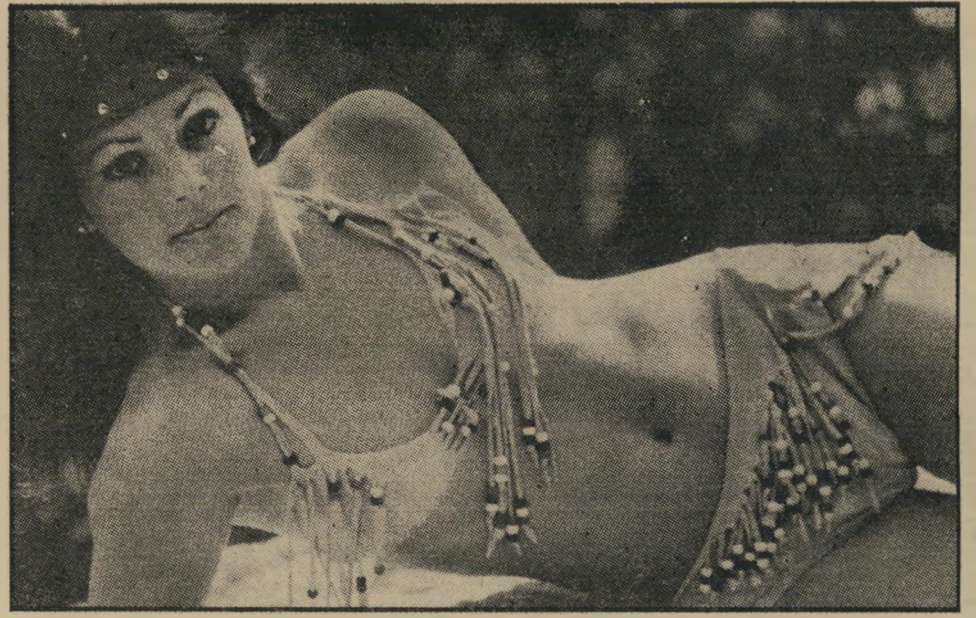
אחרונה לא נגמר רק במשה דיין, יסעו איתו עוד כמה אני שים, אני חושב שהעגלה עליה יסעו תהיה צפופה מאוד, מה אתה אומר, אבא?“

שרה-אוצר פינחס ספיר הגיע לשיבת המרכז יום אחרי שהודיע כי הוא מתכוון להחר ליה, מטעמי חיסכון, את מכור בית הדוג פולארה שלו במכור בית פיאט 132. בינתיים הגיע ספיר למקום במכונית רנו שכור רה,

את דעתו על התרבות בארץ הביע השבוע פרופסור ישעיהו לויבוביץ. היה זה במיפגש אמנים, סופרים, משור רים ופרופסורים, שהתקיים בר תל-אביב לרגל הוצאת קובץ שירים יהודי-ערבי ראשון מ סוגו בארץ, שבעריכתו של הר משורר **לבי**, עם מילות הקדמה של פרופסור לויבוביץ. בהמי שך דברי ההתקפה שלו על הר מיתוס הביטחוני, שהתעלם מ כל רצון להגיע להסדר עם הר ערבים, הוא אמר: „התרבות של הישראלי של היום היא הי בידור והכדורגל!“

לא רק, לאריק שרון יש חווה, גם לויטוריו דוג אקונו, כתב העיתון האיטלקי קוריאה זה לה סארה בישראל יש. לוג'אקונו, שחוויתו נמצאת לייד רומא, מעניק לפרותיו שמות של גדולי העולם. בין מאתיים הפרות שלו אפשר למ צוא את גולדה מאיר, הנסיכה **מונה**, ליליה האלד, סר **ראייה**, סופיה לורן, ג'ינה **לונדוניג'ייה**, אליזאבט **פויקור** והמלכה אליזבט. „אני לא רואה שום דבר פסול

„סורקיס, אתה לא יכול שלא להפריע?“ השיב לו סורקיס: „אני רוצה לדעת מה אתה בכ ל רוצה.“ כשאמר עופר: „על מלון, יחד עם השר, הוא ניגש לשומרי-ראשו וביקש את רשור תם לצלם. השומרים סירבו בי נימוק: „השר מחפש פרטיות.“ נאומה של ראש-הממש לה **גולדה מאיר** בישיבת מר כז מופלגת העבודה שנערכה הר שבוע, שוסע בצחוק כללי, היה

פריסילה פרסלי (28) גרושתו של זמר הרוק אלביס פרסלי, מופיעה מאז גירושה באופנה מינימלית, כדי לפרסם עצמה כזוגנית וכמעצבת-אופנה למען הבוטיק החדש שלה בהוליווד. עבורה זוהי פרנסה צדדית, לאחר שקיבלה דמי מזונות בסך מיליוני דולר.

האם הוא באולם?“ השיבו לו בקריאת-ביניים: „אלון הלך, אבל אנחנו נמסור לו.“ השיב נבון: „אני בטוח שיספרו לו. השאלה היא איך יעשו זאת.“ בהמשך דבריו התייחס נבון ל הלך הרוחות בין חברי המרכז ולהלך הרוחות בעם לגבי מחד דלי מלחמת יום-הכיפורים, הוא פנה לשרה-חוק **אבא אבן**, ואמר: „אני רוצה שתדע כי לזעתי כל סיפור המלחמה הי

זה כאשר דיברה גולדה על המיליונים שבוזבוזו במלחמה, וביקשה להגיד כי כל ברידעת מבין זאת, אלא שבמקום כל ברידעת, פלטה גולדה: „כל ברדק.“
באותה ישיבה הופרע נאומה של ח"כ **אברהם עיפר** בקריאת-ביניים רבות. בראש המסרעים עמד ח"כ **מרדכי סורקיס**. הדבר נמאס לעופר, והוא פנה לסורקיס בשאלה:

רחל דיין (כורס-ריבוביץ לשעבר) נעלבה, הסתובבה מב לי לומר מילה, התיישבה לייד אחד השולחנות. כעבור דקות אחדות נכנס למקום בעלה, שר הביטחון **משה דיין**, והתיישב לידה. השניים התלששו, קמו ממקומם ועזבו את המיסעדה.
משה דיין משך גם את השומת-ליבם של באי מלון הילטון בתל-אביב. היה זה ביום החמישי האחרון, שרה-ביטחון

יגאל קם צחוק, צחוק, אבל...

- הבחירות וחנוכה: לעת תכין מטבח...
- ממשלת ליכוד לאומי: קצת חל-טעם במיטבח.
- משבר האנרגיה: מן הפח אל הפחם!
- גישת הערבים למו"מ: לצאת ולת.
- על מל"ח נתנה ביקורת מפוללת.
- פורד: המשותף לראשון-לציון ולשני בארה"ב.